

· Η ΠΡΟΘΥΜΗ ΧΗΡΑ ·
ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΤΟΥ κ. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

Τῆ περασμένη Δευτέρα ἐδόθη εἰς τὸ θέατρον Παπ-
παϊωάννου ἡ πρώτη τῆς νέας ὀπερέττας τοῦ κ. Θεο-
φράστου Σακελλαρίδου «Πρόθυμη χήρα». Ἡ γνώμη
μας δὲν εἶναι «τεχνική» ἀλλὰ ἐντελῶς «ἐντυπωτική».
Ἡ ὀπερέττα εἶναι πολὺ δύσκολον ἔργον, ὥστε ἐκεῖνοι
οἱ ὅποιοι ζητοῦν ἔργα ἄρτια, εἰς χώραν ὅπου ἕως
χθὲς ἀκόμα τὸ πᾶν ἦτο πολιτικὴ, ἀσφαλῶς οἱ ἄνθρω-
ποι αὐτοὶ ζητοῦν πολλὰ καὶ παράλογα. Ὁ νέος μαέ-
στρος Θ. Σακελλαρίδης εἶναι ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον
τῆς «ἐρεῦνης». Καὶ ἡ ἐρευνά του μᾶς ἔδωκεν ἕως
τώρα 4 ἔργα τὰ ὅποια ἐστάθησαν πολὺ καλὰ εἰς τὴν
σκηνὴν. Τὴν «Περρυζέ», τὰ «Παραπήγματα», τὸ
«Πικ-Νίκ», τὴν «Πρόθυμη χήρα». Ἐνας αὐστηρὸς
εἰδικὸς κριτικὸς, ὅσον καὶ ἂν ἀφαιρήσῃ ἀπὸ τὸ μουσι-
κὸν ἔργον τοῦ κ. Σακελλαρίδου, ἀσφαλῶς ὅμως θ' ἀφήσῃ
κάτι ὥστε νὰ δικαιούται τοῦ τίτλου τοῦ μουσουργοῦ.
Παρακολουθοῦμε τὴν ἀδιάκοπον εὐσυνειδήτητον ἐργα-
σίαν του. Προσπαθεῖ ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερον νὰ
θέσῃ τὴν ἰδικὴν του σφραγίδα εἰς τὸ ἔργον του. Καὶ
τὸ κατορθώνει. Ἔτσι μέσα εἰς πέντε χρόνια σιγά-σιγά
μᾶς ἔδωκε τὴν ὀπερέτταν μὲ τὰ αἰσθηματικὰ λαϊκὰ
τραγοῦδια τῆς, τραγοῦδια τὰ ὅποια ἐγένοντο κοινὸν
ἀπόκτημα ὅλου τοῦ κόσμου ἀμέσως τὴν ἐπομένην τῆς
παραστάσεως τῶν ἔργων του. Ὅταν τὸ τραγοῦδι ἐκ-
λαϊκεύεται μὲ τόσῃν εὐκολίαν καὶ μὲ τόσῃν εὐχαρί-
στησιν, ὅταν τὸ αἶσθημα τοῦ μουσουργοῦ εἶναι καὶ
αἶσθημα τοῦ λαοῦ, αὐτὸ λέγεται ἐπιτυχία καὶ αὐτὸ
φανερῶνει ἕνα μελλοντικὸν Ἑθριαμβευτὴν. Ἄς λέ-
γουν οἱ «σοβαροὶ» καὶ οἱ «ἀπὸ περιωπῆς» ὅ,τι θέλουν.
Ἄς κρίνουν τὰ πράγματα μὲ τὴν λογικὴν τῆς φανή-
σεως. Τὸ γεγονός εἶναι ἕνα. Ὁ Σακελλαρίδης κα-

τευθύνεται εἰς τὸν ὄρομον τοῦ θριάμβου. Ἴσως μετὰ τὸ δέκατον ἔργον του. Ἀδιάφορον. Ἐκεῖ ὁμως κατευθύνεται ἀσφαλῶς.

Ἡ «Πρόθυμη γῆρα», ἂν δὲν ἔχει τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν προηγουμένων ἔργων του, ἔχει ὁμως περισσότεραν μαεστρίαν, παρατηρεῖται συνδυασμὸς τέχνης καὶ συνθέσεως μία ἀναζητήσις καὶ μία τάσις πρὸς τὴν ἀνωτέραν σχολὴν τῆς ὑπερέττας. Ὅλα τὰ τραγῳδία τῆς νέας ὑπερέττας ἐνθουσιάζουν καὶ προξενοῦν ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν. Ἰδιαιτέρως ἤρσαν τὸ «Ἐχει ἡ ἀγάπη πίκρες κ.τ.λ.», τὸ «ἰντερμέτζο» τῆς δευτέρας πράξεως, τὸ «ἐπιθαλάμιον» καὶ τὰ βάλς. Ἡ κωμῳδία, πολυπλοκὸς καὶ ἀρκετὴ ἐνδιαφέρουσα εἰς μερικὰ σημεία, ἐγράφη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Λάσκαρη. Ἡ «Πρόθυμη γῆρα» ἀνεβιβάσθη μὲ ἐπιμέλειαν ἀξισημειωτον Ὁ κ. Παππαϊωάννου μᾶς παρουσίασε θίασον πολὺ εὐπρόσωπον. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ ἐμφάνισις τῆς κ. Ἑλληνῆς Ἀφεντάκη εἰς τρεῖς ὠραιότατες τουαλέττες, τὸ χαριτωμένον παίξιμόν της καὶ τὸ τραγῳδί της. Ἡ κυρία Φλώρα Κανδηλάκη εἶχεν ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καθὼς καὶ ἡ κυρία Οὐρανία Καζούρη εἰς ρόλον πολὺ δύσκολον καὶ χαρακτηριστικόν. Κατῶρθως σκηνας ὑπερκωμικὰς νὰ τὰς παρουσιάσῃ μὲ λεπτότητα ἡ ὁποία ἐρανέρωσε καλλιτέγνιδά τῆς σκηνῆς πεπειραμένην. Ἦτο ἡ γενικὴ ἐντύπωσις. Ὁ κ. Παππαϊωάννου, καίτοι ὁ ρόλος του δὲν εἶχε πολὺ ἐνδιαφέρον, ἐν τούτοις ἐδημιούργησεν ἕνα τύπον ἀξισημειωτον, καθὼς καὶ ὁ κ. Σπύρας Μηλιάδης ὡς Ζεμπεράκης. Εἰς τὴν γενικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου συνετέλεσαν οἱ τενόροι κ. κ. Ν. Ἀφεντάκης καὶ Οὐμβέρτος Μπεντεβόλιο, καθὼς καὶ οἱ κ. κ. Σαραντίδης, Ἰωαννίδης, καὶ Πλαμενίδης.

Τὸ μπαλέττο, προεξαρχουσῶν τῶν δεσποινίδων Ἑλένης Ρούσσου καὶ Χρυσούλας Φερενίκη, ἐξετέλεσεν τοὺς χοροὺς τῆς ὑπερέττας μὲ ἐπιτυχίαν.